

عنوان مقاله:

امام خمینی، صلح و خطوط قرمز آن

محل انتشار:

فصلنامه سپهر سیاست، دوره 3، شماره 7 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

اسماعیل علی خانی - استادیار، موسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران، تهران، ایران

قاسم عابدی فیروزجایی - کارشناس ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

صلح نقطه مقابل جنگ و یکی از دو راهی است که پیوسته در پیش روی پیروان ادیان و مکاتب در مواجهه با کسانی که باورهای آنان را نمی پذیرند قرار دارد. در اسلام هیچ یک از جنگ و صلح اصل نیست؛ این شرایط و موقعیت هاست که تعیین کننده هر یک است. هم چنانکه در اسلام هر یک از صلح و جنگ دارای شرایط و خطوط قرمز است. به منظور تبیین بایدها و نبایدهای صلح از منظر امام خمینی (ره)، فرزند برومند و سخن گوی برجسته اسلام در دوران معاصر، خطوط قرمز صلح را در دو بخش مورد بررسی قرار داده ایم: خطوط قرمز مربوط به موقعیت ها و شرایط متفاوت، نظیر این که صلح نباید باعث تهدید شدن اسلام و مسلمانان و تضعیف اقتدار نظام باشد، صلح نباید موجب تضعیف جبهه اسلام در عالم شود، صلح نباید باعث غفلت از دشمن و دشمنی دشمن شود، صلح نباید تحمیلی باشد، صلح نباید ذلیلانه و بدون رعایت حقوق متقابل باشد؛ و خطوط قرمز صلح نسبت به اشخاص، گروه ها و اندیشه ها، نظیر صلح با جبهه استکبار، صلح با اسرائیل، صلح با ظالمان و طاغوت ها و صلح با متجاوزان به جامعه و نظام اسلامی.

کلمات کلیدی:

استکبار، جنگ، جهاد، سازش، صلح، هم زیستی مسالمت آمیز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856350>

